

ת"פ 47725/03 - מדינת ישראל נגד שי ברל דב שצברג

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 47725-03 מדינת ישראל נ' שצברג

בפני כבוד השופט טל תדמור-זמיר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי ברל דב שצברג

הנאשמים

גמר דין

בנוגע הנאשם הוגש כתוב אישום שמיחס לוי עבירות של זיווג בכונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף, הנאשם היה בעובדות כתוב האישום ונקבע כי הוא ביצע את העבירות המיחסות לו, מבליל להרשייעו בדיון.

כתב האישום

1. כולה מעובדות כתוב האישום, במועדים הרלבנטיים הנאשם היה מורשה חתימה ובעל שליטה בחברת "دب נכסים" ולחברה הצטבר חוב לחברת החשמל, שהוא אמר לגורם לניטוק מבנים שבניהולה לחשמל. בתאריך 5.6.14 או במועד סמוך לכך, צייר הנאשם במחשבו הביתי מסמך, לפיו הוא העביר כביכול לחברת החשמל סך של 20,000 ₪ בהעברה בנקאית (להלן: "**המסמך המזויף**"). הנאשם הציג את המסמך המזויף בפני חברת החשמל על מנת שהחשמל המופיע לנכסיו לא ינותק, למורות אי תשלום החוב.

תסaurus שירות המבחן

2. מהتس考ר עולה כי הנאשם בן 36, נשוי, אב לשני ילדים (הבכור בעל צרכים מיוחדים) ומגדל עם אשתו את בתה מנישואיה הראשוניים. עוד עולה מהتس考ר כי הנאשם סיימן 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, שירות שירות צבאי חלקי מלחמת בעיות בריאותיות, עם שחרורו מהצבא עבד בעבודות שונות בניהול פאבים ומוסדות ובגיל 24 עבר להתגורר בארץ"ב במשך 5 שנים, שם עבד עצמאית בתחום של שיפוץ ומכירת בתים. בגיל 29 שב הנאשם לארץ ובשנת 2011 הקים את החברה הנזכרת בכתב האישום, שהעניקה שירותים לוועדי בתים. בשנת 2010 הנאשם החל ללמידה משפטים, אולם בסיום השנה השנייה הפסיק את לימודיו, עקב משברכלכלי אליו נקלע בעסק, משבר שאף הביא לסגירת העסק בשנת 2014. במסגרת אותו משבר הנאשם צבר חוותות, בין היתר, מול חברת החשמל וכשהוגבל על ידי

עמוד 1

הבנקים ולא יכול היה עוד ללוות מהם כסף, פנה לשוק האפור וצבר גם שם חשוב.

במקביל למשבר הכלכלי, חווה הנאשם משברים משפחתיים - אמו נפטרה ממחלת הסרטן ובנו הבכור אובחן כסובל מאוטיזם.

בהתיחס לעבירות שיויחסו לו בכתב האישום, הנאשם נטל אחريות מלאה עליו, ביטה בושה וחרטה על מעשיו, כמו גם צער, הן כלפי משפחותו והן כלפי קחותו שנפגעו. הנאשם הסביר כי המשבר הכלכלי והחוות שצבר, התחששה שהוא אינו יכול להביא לניטוק של 20 משפחות, שהוא התחייב לתת להן שירות, מחסמל והאיומים והלחצים הקיימים משפחות והן מצד השוק האפור, כאשר לא עמד בחוות שצבר מולם, הם שהובילו אותו לבצע את העבירות. הנאשם מסר כי מחתמת תחששת הבושה והאכזה מהמצב אליו הוא נקלע בעסק הוא לא פנה לעזרת משפחות.

עם זאת, הנאשם ביטה שביעות רצון מכך שמאז ביצוע העבירות הוא שיקם את חייו במו ידיו, פרע את כל חוותו וכיום הוא עובד כסמנכ"ל מכירות בחברת "لينקין מדיה בעמ". הנאשם הציג לשירות המבחן מכתב הערכה ממנו עולה כי הוא מועסק בחברה מאז ינואר 2017, במסגרת תפקידו הוא מחזיק ברישונות רבים, לרבות רישיון ייעוץ מטעם הרשות האוסטרלית לניריות ערף, נדרש לקיים פגישות ייעוץ מול נציג חברות בישראל ומוצאה לה ומנהלי מbijים שביעות רצון וביצועו והתנהלותו בחברה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל תפיסות פרו חברתיות, ניהל אורח חיים נורטטיבי ונילה תפקוד תקין במישורי חייו השונים עד ביצוע העבירות בתיק דין וכי מעורבותו באירוע דין באהה על רקע הימצאותו בתקופת משבר רגשי, כלכלי ותקודי ולא על רקע דפוסי מרמה מושרים. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם מגלה מודעות לביעיות שבהתנהגותו עצם קיומו של ההליך המשפטי מהוות גורם מצב גבול ומעורר חרדה עבورو. כי כך, ונוכח העובדה של הנאשם לשיקם את חייו, שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד אינו גבוה, אף ללא צורך בהתרבות טיפולית.

המלצת שירות המבחן הינה להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, תוך הימנעות מהרשעתו.

טייעוני הצדדים הן לעניין הרשעה והן לעניין העונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לעובדות כתב האישום, לעבירות בהן הורשע הנאשם, לרקע לביצוע העבירות (הרצון למנוע ניתוק חשמל מבנים המצויים בחברה שבבעלות הנאשם) וטענה כי העבירות פוגעות בסדר החברתי ובחיי מסחר תקינים, כמו גם בחופש הרצון של הזולת וכי הפגיעה מתבטאת בעצם הטעיה, כמו גם באינטרס רכושי ובhayot העבירות קשות לגילוי.

ב"כ המאשימה צינה כי לנאים אמנים אין עבר פלילי, אולם טענה כי מנגד מדובר בסכום כסף ממשמעותי. כן הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות העונישה הנוגנת וטענה כי מתוך העונש ההולם נع בין מספר חודשים מסר על תנאי לבין 8 חודשים מסר בפועל.

אשר להרשות הנאשם, ב"כ המאשימה ביקשה שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן, שכן הנאשם לא הוכיח שהרשעתו תגרום לו לנזק קונקרטי, שבה ועדה על ההלכה לפיה שיקולי בית המשפט שונים משל שירות המבחן וטענה כי בנסיבות העניין האינטנסיבי מחייב הרשות ונוכח עיסוקו הנוכחי של הנאשם, אף מתחדד הצורך בהרשותה, למען ידעו מעסיקים שאין מדובר באדם שלא נפל בו הרבה.

בסיכום טיעוניה ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

4. **ב"כ הנאשם** עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (4 שנים), הזכיר כי כתב האישום הוגש בחולוף 3 שנים מיום ביצוע העבירה והציג הודהתו המיידית של הנאשם, כבר בחקירה. כן פרט את הרקע לביצוע העבירות, כפי שהוא לידי ביטוי בתסaurus - רצונו של הנאשם להימנע מניסיונו החשמל, מחשש לתגובה גזענית של קוחותיו - וציין כי עם גילוי דבר העבירה הנאשם פנה לבנק והודה בזיהוף המסמן. ב"כ הנאשם טען כי אין מדובר בעבירה מתוחכמת, אלא בעבירה קלה לגילוי תוך מספר ימים, שלאollo לה עבירות נוספות - מעשה שנותן שנוועד למונע עול אחד תוך ביצוע עול אחר יש בכאן כדי להציג את העבירות ברף הנמוך של עבירות מסווגן. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם פעל ללא זאת כדי להחזיר את החוב במלואו, לכוסות את חבות החברה אותה ניהל (בסך כמיליון ₪) ולאחר סגירתה הצליח להתברג בחברה גדולה בתפקיד בכיר, מה שמלמד שהסיכון להישנות העבירות, נמוך.

ב"כ הנאשם הפנה לתסaurus ש玆פרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרשום של שירות המבחן מהנאשם וטען כי עיסוקו הנוכחי של הנאשם דרש רמת מהימנות גבוהה והרשות תגבע את יכולתו להמשיך במקצועו, תביא לרוגרטיה גדולה במצבו הכלכלי ובקשר עיסוקו בעתיד. لكن ביקש לסייע את ההליך ללא הרשות, תוך אימוץ המלצות שירות המבחן.

5. **הנאשם** טען כי מהרגע שפנו אליו מהמשפטה לא הייתה לו כוונה להכחיש שביצע את העבירה תחת לחץ שעבר באוטה תקופה ולמרות התקופה הקשה שבה היה נתון כלכלית ומשפחתית, הוא לקח את עצמו בידים, לא ברוח מהחוות שלו ודאג להחזירים עד תום. כן טען כי הוא רשייע לעבוד הן ברשות לנירות ערך באוסטרליה והן ברשות לנירות ערך בדרום אפריקה וקרוב לוודאי שהרשות תביא לסיום העסקתו, لكن גם לא פנה למעסיק לקבל מכתב. הנאשם הבטיח שאין סיכוי שבית המשפט יראה אותושוב. ביום 1.3.18, ברשות בית המשפט, סרק הנאשם לתיק מכתב מאת מעסיקו, כדי ללמד על הפגיעה הקונקרטיבית הצפיה כתוצאה מהרשעתו בדיון.

שאלת הרשות הנאשם

6. הלכה פסוקה היא כימשה בחיבורו של עבירה יש להרשותו או רקבם קרים וכי דופש בהם אייחס סביר בזק הatzפ' וילנאמם מהרשעה בלבד ביחסו מורתה של העבירה, יפטור ביטתה משפטה אלה הנאשם מהרשעה (רע"פ 432/85 רומנו נ' מ"י (28.8.85)). ההכרעה במקרים אלה תיעשה בהתאם ל מבחנים שנקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י (21.8.97) לפיהם, ראשית יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי עונישה אחרים ושנית, יש לבחון האם הרשות הנאשם תפגע פגעה חמורה בשיקומו (כן ראו ע"פ

9893 אסנת אלון לאופר נ' מ"י (31.12.07); רע"פ 9042/17 הiam עבד נ' מדינת ישראל 17.12.27)).

7. בע"פ 5985 הראל אבן נ' מ"י (2.4.14) שב בית המשפט העליון ובחן את השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואה לבחון אי הרשותו של הנאשם, וכך נקבע:

"....בפסקת בית משפט זה במננו שיקולים ונקבעו מבחני-משנה על מנת להדריך ולכונן את שיקול הדעת אם ראוי להימנע מהרשעת אדם שאשםתו הוכחה. מדובר גיסא, שיקולי שיקום המתקדים בנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, כגון: עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בתנהגות מקנית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת הרשותה על עיסוקו המקצועני; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם ל乾坤 אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות הרשותה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותיו ועוד. מדובר גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעהם באחרים; הרצionarioל שבבסיס הכלל המחייב הרשותה; המסר החברתי ועוד (הלכת כתב, עמוד 344; עניין לאופר, פסקאות 9-11). הנטול הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן ראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי (ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (13.3.2006))."

8. בע"פ 2180/2014 ספי שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14) (להלן: "פס"ד שמואלי") חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה הימנעות מהרשעה היא בוגדר "חריג שבחריגים" ונקבע כי על בית המשפט להשכנע שהפגיעה הצפiosa בעתידו של הנאשם אינה שקופה לטעלת הציבורית שתצמץ מהרשעה או לא להסתפק ב"תרחיש תיאורטי" בגין נזק שעלול להיגרם לנאים, אלא להציג על קיומו של נזק מוחשי ו konkreti אשר צפוי לנאים כתוצאה מההרשעה. החובה להציג על נזק konkreti, עולה בקנה אחד עם אופיו המוצומצם של החריג שענינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמי כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם.

מן הכלל אל הפרט,

9. שימוש הכללים שפורטו לעיל בעניינו, מביא אותו למסקנה כי במקרה דנן נמנה על אותם מקרים חריגים שבהם ניתן להימנע מהרשעת הנאשם, ואנמק.

ראשית, הנאשם נטל אחריות מלאה לביצוע העבירות עוד בחקירהו במשטרת המשיך בכך הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט, בטיעונו לעונש. הנאשם אף הביע חרטה על מעשייו והבין את החומרה ואת פוטנציאל הנזק הטמון בהם, הן כלפי חברת החשמל ולקוחותיו והן כלפי עצמו ומשפחהו.

שנית, מדובר בנאים ב-36, שמצויה עם ערכיהם נורמטיביים ומגלה תפוקוד חיובי במישורי חייו השונים. הנאשם נעדר

عبر פלילי ודומה כי האירוע דן מהוות מעידה חד פעמיות בחיו. אף שירות המבחן התרשם כי העבירות לא בוצעו על רקע נורמות התנהגות עבריניות, אלא על רקע היהת הנאשם בתקופת משבר.

שלישית, המושג 'שייקום' אינו מוגדר בחוק העונשין, אך בתיה המשפט, על דרך השגירה, מתיחסים אליו כאל שינוי תודעה בקרב מבצע העבירה, שינוי המאפשר, במובט צופה פנוי עתיד, לשער כי העבריין לא ישוב לבצע עבירות דומות. עבריין ש soakם משמעו עבריין אשר קנה את הנסיבות להתמודד עם הגורמים הפנימיים והחיצוניים אשר הביאו אותו לידי ביצוע העבירה (ראו לעניין זה: **גבrial הלוי**, תורת דיני העונשין (כרך ג', 2010) עמ' 674-686).

בעניינו, התספיר, לצד טיעוני הנאשם ובא כוחו לעונש, מלמדים כי מאז ביצוע העבירה בשנת 2014, הנאשם עשה כל מאמץ אפשרי והצליח, בתוך פרק זמן לא רב, לכטוט את מלאו חובותיו בסך של למעלה מיליון ל"נ. בין היתר, הנאשם החיזיר אף את החוב מושא כתוב האישום. ועוד, הנאשם השתלב במקום העבודה חדש, שב לנHAL אורח חיים תקין והדברים מתישבים עם הערצת שירות המבחן כי הסיכון להישנות המעשיות מצד הנאשם נמוך וכי עצם ניהול ההיליך דין מהוות גורם מציב גבול ומעורר חרדה עבורי. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש לראות את הנאשם כמו ש"השתתקם".

רביעית, שוכנעתי כי הרעשה תגרום לנאים נזק קונקרטי. הנאשם עובד כסמנכ"ל מכירות בחברת "لينקון מדיה בע"מ", בעל רישיון ייעוץ מטעם הרשות לנירות ערך באוסטרליה ובדרום אפריקה ומכתב שהציג ממעסיקו עולה מפורשות כי חרף שביעות רצון החברה מתפקודו של הנאשם בחברה והבנה שמדובר במעשה חד פעמי, ככל שהוא ירושע, תיאלץ החברה לשקלול סיום העסקתו באופן מיידי, בעוד אם הוא ינוקה מכל רישום פלילי, העסקתו בחברה תימשך.

חמישית, אל מול חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, יש לשקלול את נסיבות ביצוען. היטיב לבטא זאת ב"כ הנאשם, כשיין שמדובר במעשה שנעוד למנוע עול, תוך גריםתו עול אחר. אין עסוקנן במעשה מתוחכם, אלא בזיפ שבוע במחשב הביתי של הנאשם, ללא שיתוף של אנשים נוספים, ובסופו של יומם, לא גרם נזק ממשי לחברת החשמל, אלא אף עיכב את ניתוקם של אותם לקוחות של הנאשם מחשמל. אין חולק כי החוב הוחזר לחברת החשמל. בכל אלה אכן יש כדי להציב את העבירות ברף התחתון של עבירות הזיווף.

ששית, עיין בפסקה מלמד כי במקרים דומים אחרים נמנעו בתיה המשפט מהרשעת הנאים.

כך למשל, בע"פ (ח'י) 06-06-35782 **מדינת ישראל נ' יבגני פרסין** (31.10.10) דובר בגין שציג לעיריית חיפה חווית שכירות פיקטיבים, אותן הוא הכין וחתם עליהם בעצמו, לעולמים חדשים ובהסתמך על אותן חוזים, זכה להנחות בתשלומי הארנונה בסך כולל של 17,710.72 ל"נ, בגין תקופה של שלוש שנים. בית המשפט התחשב בಗלו של הנאשם (60), בהיותו נגן מוניט ובהתומו חולה סרטן, אימץ את המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעתו. ערעורה של המדינה על אי הרשעה, נדחה.

בע"פ (ב"ש) 15-08-48671 **גולדנברג נ' מדינת ישראל** (16.3.16) דובר בגין אשמת שימושה כשליחה של "נתיב" - גוף הפועל מטעם ישראל במדינות חבר העמים, כדי לעודד את קיטת היהודים באותו מדיניות ליהדות ולישראל ואחראי בין היתר על נושא של זכאות לעלייה ארוכה והנקפת אשורת. כן שימושה הנאהמת כאחראית וכקונסול לענייני עליה בעיר

קיישנב במדינת מולדביה. במסגרת תפקידה, שינתה הנאשמת מסמכים של בקשה לעלות ארצה מכח חוק השבות, לאחר שהבקשה סורבה, וכן הביאה להכרה בבעלת הבקשה כבעל זכות שבת, בהליך שהתנהל בבית המשפט.

בית משפט השלום גזר על הנאשمت 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, אולם הנאשמת ערערה על חומרת עונשה ובית המשפט המחויז קיבל את הערעור, נתן משקל לחולף הזמן מאז ביצוע העבירות (8 שנים), להסרת המחדל, להעדר עבר פלילי והיות האירוע חד פומי, לעובדה שהרשעת הנאשמת תשולל ממנה את עיסוקה וקבע כי בנסיבות יש להימנע מהרשעתה.

סוף דבר

10. בהתחשב מכלול השיקולים והנסיבות שפורטו לעיל, סבורה אני כי נסיבותו המיחודות של המקה דן עלות כדי אותם מקרים בהם ניתן להימנע מהרשעת הנאשם, מבליל לפגוע באינטרס הציבורי.

על כן, הריני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, ללא הרשות, בהתאם לתקנית שתוקן על ידי שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט תוך 30 יום מהיום.

בית המשפט הסביר לנאשם את משמעות צו של"צ זההינו כי אם לא ימלא אחר הצו או יעבור עבירה נוספת, ניתן יהיה להפקייע את הצו, להרשווע ולגזר את עונשו מחדש.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המציאות תעבור העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.